

אגוטע ברכה

מיט ר' יונתן שווארץ

ארייזאפיה

למנוחה על השמינית מזמור

מתוך שבח והודיה להשי"ת אז איך האב זוכה געווען און איך בין נאך אלס זוכה צו משמח זיין און צו מחזק זיין אידישע קינדער יונג און אלט שוין קרוב צו דרייסיג יאר.

ווי איך גיי נאר אין די וועלט, קומען צו הונדערטער אידן און טוען אויסדרוקן זייער חיזוק וואס זיי באקומען פון מיינע ניגונים. איך דאנק השי"ת אויפן עבר און איך בעט אויפן עתיד אז איך זאל זוכה זיין צו ממשיך זיין מיין הייליגע שליחות און מהנה זיין אידישע קינדער ביז מיר וועלן אלע זוכה זיין צו הערן דעם נעים זמירות ישראל דוד מלך ישראל בביאת הגואל בב"א

ברכת אב

לאבי מורי הר"ר משה שווארץ שליט"א מירושלים עיה"ק ששולח לי בכל עת זמן גימטריאות רעיונות וראשי תיבות. הקב"ה יאריך ימיו ושנותיו בנעימים עד ביאת גואל.

פארוואס נאך אן CD?

אן אלבוים ארויסצוגעבן קאסט א געוואלד מיט צייט, כח און געלט, עד כדי כך אז די היינטיגע טעכנעלאגיע האט גורם געווען אז ארויסגעבן א CD נישט נאר אז מ'מאכט נישט קיין רוח פון דעם, נאר די שאלה איז "וויפיל גייט מען פארלירן פון דעם!". טאמער האט איר באצאלט פאר דעם CD לייגט עס געזונטערהייט ארויף אויף אייער טעכנעלאגישע כלי וואס באלאנגט צו אייך. און איך בעט אז נאר פאר אייערע אייגענע כלים און עס נישט שיקן ווייטער.

מעג מען מאכן א קאפי פון א CD?

איך וועל בכלל נישט ענטפערן צי מ'מעג ע"פ הלכה מאכן א קאפי. ביי כלל ישראל איז אויף אסאך הלכות דא א מחלוקת, ס'איז דא וואס זאגן "מותר לכתחילה" און ס'איז דא וואס האלטן "גזל גמור" - הללו מתירים והללו אוסרים.

אבער דאס איז זיכער, אז איך האב באצאלט קרוב צו \$70,000.00 און טויזנטע שעות פון ארבעט, און איר ווילט דאס נעמען בחינם??? פארוואס? נאר וועגן דעם ווייל איך קען איך גארנישט טוהן? אין חז"ל ווערט דאס אנגערופן א "גבר אלים", דו נעמסט עס נאר ווייל דו ביסט שטערקער פון מיר, איז דאס יושר? וויאזוי וואלט איר געפילט ווען "בית תבנה ואיש אחר יחנכנה?"

חז"ל זאגן אין מסכת ברכות פארוואס דארף מען מאכן א ברכה אויף עסן? ס'שטייט דאך נישט אין ערגעץ אין די תורה אז מ'דארף מאכן א ברכה פארן עסן, נאר נאכן עסן? ענטפערט די גמרא אז ס'איז נישט מער ווי א סברא! א פארשטענדליכע זאך, דער אייבערשטער גיבט דיר עסן זיי מכיר טובה און זאג א ברכה (אפילו דו האסט באצאלט פאר די עסן).

ווער עס קען באצאלן פאר א CD און באצאלט נישט איז פשוט א "כפוי טובה". וכל הכופר בטובותו של חברו סופו לכפור בטובתו של הקב"ה.

טאמער האט איר באקומען פון איינעם מיינע פריעדיגע אדער יעצטיגע אלבומים און איר ווילט מיר מכיר טובה זיין און באצאלן דערפאר, דאן שיקט צו יונתן שווארץ 11204 1715-56th Street Brooklyn NY

יונתן שווארץ

1 אפעניצעם טיר

ניגון קאמפאזירט: ר' פנחס וואלף

ר' פנחס, חן חן לו, טייערע און הארציגע ניגונים
ווי עס פאסט פאר א סלאנימער חסיד!

דער רב גיבט א הערליך שיינע שמועס,
אידעלעך געדענקען מ'מוז,
ביים באשעפער דער שומר ישראל,
קען מען זיך אויסבעטן אלעמאל.

מ'דארף נישט באשטעלן פון פריער,
ס'איז אלעמאל אפן זיין טיר,
אויף דיין בקשה שטייט ער און ווארט,
זיין טויער איז אייביג אויפגעשפארט.

ער פארשטייט א יעדער שפראך,
ער זאגט קיינמאל נישט: דו בעסט פון מיר צו סאך,
ברוך אתה ה' שומע תפילה,
קענסט רופן גאר שפעט אפילו

דו דארפסט נישט קיין אקאונט ביי אים,
דו קענסט קומען ווען ס'איז דיר באקוועם,
ער איז אויף 24 שעה אין א מעת לעת,
ער טוישט קיינמאל נישט זיין אדרעס.

פזמון:
ס'איז אפן מיין טיר,
קענסט בעטן אן א שיעור,
א טאטע פאר א קינד וועט נישט זאגן ניין.
אלעס אין די וועלט,
ער בעט נישט קיין געלט,
ער וועט דיך קיינמאל נישט לאזן אליין.

ער זאגט נישט רוף באלד,
ער פרעגט נישט ווי אלט?
זיינע קינדער זענען דאך זיין לעבן,
מיט ליבשאפט גאר פיל,
מיט רחמנות אן א גבול,
א טאטע פאר א קינד וועט אלעס געבן.

דער רב דערציילט אז אין די זוממער טעג,
בין איך אמאל געגאנגען אויפן וועג,
אינדרויסן איז געוועזן שרעקליך הייס,
ס'האט זיך געגאסן פון מיר די שווייס.
ס'ווערט מיר אויסגעטרוקנט מיין צייג,

כ'מוז וויכטיג כאפן א טרינק,
איך קען נישט מער, איך האלט עס מער נישט אויס,
איך קום אן צו א גרויסער שיינער הויז.

איך שלעפ זיך אויף די טרעפן ארויף,
אויפן טיר איך קלאפ און קיינער מאכט נישט אויף,
איך דרוק אראפ די קלאמקע ס'איז אפן די טיר,
אין הויז געב איך אריין א שפאציר.

איך שריי "העלא?" קיינער איז פארהאן,
איז צום קאך גיי איך שנעלער דארט אריין,
א גלעזל קאלט וואסער גיב איך זיך א גיס,
ס'איז אזוי געשמאק און אזוי זיס.

אויף מיין התנהגות וועט עסט פרעגן לכאורה,
צי איך האב זיך נישט געשעמט און נישט געהאט קיין מורא?
און צי האב איך כאטשיג נאר געטוהן דאס,
געלאזט א צעטל פארן בעל הבית?

דער תירוץ איז דאך גאר א גלאטע,
ס'איז געווען דער הויז פון מיין טאטע,
מיין טאטע פרייט זיך זיכער כ'בין געקומען,
און חיות פון אים גענומען.

פזמון:
ס'איז אפן מיין טיר,
קענסט בעטן אן א שיעור,
א טאטע פאר א קינד וועט נישט זאגן ניין.
אלעס אין די וועלט,
ער בעט נישט קיין געלט,
ער וועט דיך קיינמאל נישט לאזן אליין.

ער זאגט נישט רוף באלד,
ער פרעגט נישט ווי אלט?
זיינע קינדער זענען דאך זיין לעבן,
מיט ליבשאפט גאר פיל,
מיט רחמנות אן א גבול,
א טאטע פאר א קינד וועט אלעס געבן.

2

אָגוטע ברכה

ניגון 1: ר' ליפא פעלדמאן
ניגון 2: אל הנער, ר' שלמה רעכניץ

דער ניגון ברענגט ארויס די תמימות אין ערליכקייט פון א אידישע טאכטער וואס האט אמונת צדיקים, און איר אמונת צדיקים וואס האט געברענגט א ישועה פאר איר און פארן צדיק ניגון זה הוקדש לעייב שכיני הילד היקר שלמה ב"ר נחום אבספול, ילד יקר ונשמה טהורה ויה"ר שההתעוררות שיקבלו אנשים מניגון יהא לעילוי נשמתו.

דער פוסק הדור רב וואונער זכר צדיק לברכה,
יצט אין זיין צימער און ער שרייבט פסקי הלכה,
צו יעדער שאלה איז ער מיחס א גרויס חשיבות,
פראבירט אויף אלעס צו ענטפערן תשובות.

איך בעט דיך באשפער אלוקינ ואלקי אבותינו,
עמוד לימיני וסמכינו,
איך זאל קענען טוען דעם רצון הבורא,
ארויסגעבן דעם אמת'ן דעת תורה.

ווען מליצולוג הערט מען א קלאפ אויפן טיר,
קומטס אריין און זאגטס מיר וואס ווילט איר פרעגן
ביי מיר,
שטייט דארט א טאטע, א מאמע און זייער טאכטער די כלה,
זייער פנים זאגט, זיי האבן א שווערע שאלה.

רבי! הייבט דער טאטע אן אזוי צובראכן,
מיין טאכטער'ס חתונה איז באשטימט אין צוויי וואכן,
ווען דער חתן'ס צד האט אונז נעכטן אזוי אנטפלעקט,
די ביטערע מוחלה האט מען ביי אים אנדעקט.

אונזער טאכטער איז ברוך ה' א געזונטע קינד,
פארוואס זאל זי חתונה האבן מיט א בחור וואס איז נישט געזונט,
זי זאל אפלאזן דעם שידוך טוען אונז איר ערקלערן,
אבער זי וויל א דעת תורה הערן.

הייליגע באשעפער! פארוואס אזעלכע שאלות און בקשות,
דא דארף מען דאך ממש דן זיין דיני נפשות,
דער צדיק פרעגט די כלה וואס זי האלט,
זי וויינט אזוי ביטער, א טרער נאך א טרער ס'פאלט.

זי זאגט:
אל הנער הזה התפללתי,
ויתן ה' לי,
באקומען פון קודשא בריך הוא,
ער זאל מיר זאגן דעם "מקודשת לי".

רבי רבי! אז עס האט אזוי פאסירט,
מן השמים איז עס זיכער צוגעפירט,
ויתן ה' לי,
דער נסיון קומט פון וואו?
נאר פון דיר,

דער גרויסער קודשא בריך הוא.

רבי רבי! איך דערמאן זיך אצינד,
וואס איך האב געלערנט נאך אלס קליין קינד,
אז א צדיק האט א כח בשמים,
צדיק גוזר והקב"ה מקיים.

רבי רבי! בעט פאר א רפואה,
פאר מיין חתן אויסבעטן א ישועה,
ווייל א צדיק האט א כח בשמים,
צדיק גוזר והקב"ה מקיים.

און דער צדיק קען נישט מער,
עס פאלט א טרער נאך א טרער,
ער בעט צום טאטן אין הימל...

טאטע, טאטע! דא שטייט א כלה מיט אמונה אן א צאל,
זי וויל אויפשטעלן א בית נאמן בישראל.

טאטע, טאטע! שיק דעם חתן א גאנצע רפואה,
אויפשטעלן דורות זאל זי האבן די זכיה.

דער צדיק זאגט די כלה איך בעט פון דיר א מתנה,
הרי אני כבן שבעים שנה,
מיט א ריינע אמונה האסטו דאך דעם געוואלדיגן כח,
דיינע תפילות קומט אן גאר גאר הויך.

איך וועל וואונטשן דעם חתן אריכות ימים ושנים,
עס זאל זוכה זיין צוזאמען אויפשטעלן ערליכע בנינים,
און דו בעט פאר מיר ביים בורא כל עולמים,
איך זאל זוכה זיין צו אריכות ימים.

דער כלה וואונטשט דעם צדיק א גוטע ברכה,
דער צדיק וואונטשן דעם חתן און די כלה אויפשטעלן א משפחה,
דער צדיק בעט "קרע רוע גוזר דיננו",
די כלה בעט "יחי אדוננו"

ביידע תפילות האט אנגענומען דער באשעפער פון די וועלט,
דער צדיק האט געהאט אריכות ימים און די כלה האט א שטוב
אויפגעשטעלט,
דער וואס האט א ריינע אמונה דער שטייט גאר הויך,
זיינע תפילות האבן א געוואלדיגן כח!

יאל דו ביסט אנגענומען

ניגון: וטהר ליבנו עתיק

מוקדש למורי ורבי
הרב ר' משה וואלפסאן שליט"א
משגיח ביהמ"ד אמונת ישראל והמשגיח שליט"א
חרות בזכרוננו איך שלמד עם ר' דוד את התחלת הלימוד

אין קלויזלאנד וואוינט א בחור, יעדער רופט אים
'דעויד',

זיין לערנען איז גאר גאר בדיעבד,
אין אמעריקע אין יענע צייט, אין יענע יארן
פון מוסדות אין געווען א גרויס חסרון.

זיינע עלטערן ערליך פרום, אבער ליידער ליידער,
נישט געהאט פאר אים קיין אידישע חדר,
צוזאמען מיט די גוים, אין שולע ער גייט,
?? מ'טאר נישט לערנען פון קיין אידישקייט.

ער ווערט 16 יאר ער זאגט פאר טאטע מאמען,
גענוג געווען מיט די גוים צוזאמען,
אך גיי אוועקפארן אין גאר א נייע סביבה,
קיין ניו יארק וואו א ישיבה.

פון ישיבה צו ישיבה זאגט מען אים ניין!
ביי אונז אין ישיבה קענסטו נישט גיין,
די בחורים דא קענען שוין א תירוץ א קשיא,
דו קענסט נאך ניטאמאל חומש רש"י.

פון ישיבה צו ישיבה טוט ער ארומלויפן,
יעדער זאגט אים ניין בשום אופן!
זיין פלאץ איז נישטא ביי אונז אין ישיבה,
פראביר א מוסד פון בעלי תשובה.

דעווייד גיבט נישט אויף ער שידו מגעת,
ער קומט אן ישיבת "תורה ודעת",

אין א תקופה וואס טייל פון די ראשי ישיבות ווארפן זיך מיט אידישע נשמות און האבן א נחת רוח צו זאגן ניין "מיר נעמען נישט אן אייער בחור" און
רעכענען זיך בכלל נישט מיט די אחריות וואס זיי טראגן אויפן עתיד פונ'ם בחור און זענען דו דיני נפשות בבי"ד של אחד. וויפיל טאטעס און מאמעס
רייסן זיך מיט ביטערע בכיות טעג און וואכן און חרשים ואיכזה אוכל וראיתי באובדן מולדתי, ווי עס איז באקאנט אז דער קלויזענבורגער רבי זצ"ל האט
אמאל געזאגט אז די אלע ראשי ישיבות וועלן האבן גאר לאנגע אריכות ימים וויל עס נעמט יארן לאנג צו בויען א גיהינום פאר זיי.

אין ווייט אליין פון א ראש ישיבה וואס איז איינע פון די גרעסטע ראשי המדברים בכל מקום און וואקסט מיר אויס א גאנצע "רשכבה" און ער רעדט
אין אסאך פון זיינע מפורסם'דיגע דרשות איבער דאס חשיבות פון יעדע איד, אבער ווען עס קומט צו ארויסווארפן בחורים ווארפט ער זיך מיט זיי ווי
מיט אן קיין טראפ רחמנות מיט א רשעות נוראה שאין להעלותם על הכתב. א גדול האט מיר אמאל געזאגט אויף אים אז זיין גאנצע תורה איז For
entertainment purposes only!

דעם ניגון האב איך געשריבן נאך ווען ווען איך האב גערעדט מיט א באקאנטן איד בן 80 און ער האט מיר דערציילט זיין היסטוריה ווי אזוי די ראש
ישיבה ר' ישראל פיפל מנדלבוץ זצ"ל משגיח בישיבת תורה ודעת האט אים אנגענומען ביי 16 יאר אלט אין ישיבה וואס אלע האבן שוין געקענט
גפ"ת אין ער האט קוים געקענט א' ב', ר' שרגא פיפל האט אנגענומען אפילו בחורים וואס די אידישקייט איז געווען מורא'דיג שוואך אין
ער האט אריין געבלאזן אין זיי א פינק פון קדושה מיט מסי"ג אין יעדן בחור אין האט זוכה געווען צו הייבן הונדערטער תלמידים לשמות את דבר ה'
אין זענען געוואקסן הייליגע אידן יראים ושלמים

ר' שרגא פייוויל דער משגיח נעמט אים ווארעם אויף, ער לערנט שוין א פרק משניות,
אין בית המדרש ער נעמט אים ארויף.

א קול תורה עס הערט זיך ארויס,
דעווייד ער האלט עס נישט אויס,
אזא טעם אין תורה מפירן זיי,

אויף מיר געוואנטשן הלואי.
דער משגיח פרעגט א שאלה א קלארע,
צי קענסטו שוין לערנען אין גמרא,

ניטאמאל קען איך משניות,
איך קען קוים אל"ף בי"ת.
אזא זאג מיר וואס דו קענסט,
אז צו גיין אין ישיבה דו ברענסט,

דעווייד'ס אויגן הייבן אן צו גלאנצן,
אויף א שבת ניגון קען איך שוין טאנצן!
"וטהר לבנו לעבוד באמת!"

זיין נשמה עס פלאקערט אן בריהט,
אלע בחורים טאנצן שוין מיט,
וטהר לבנו, לעברך באמת.

דער משגיח זאגט דו ביסט אנגענומען,
אין ישיבה קענסטו אריינקומען,
ער הארעוועט מיט גרויס פלאג,

נאך אביסל תורה יעדן טאג.
יעדער גיבט אים אפ גרויס כבוד,
מירפט אים שוין הרב רבי דוד,
וואס איין "יאל" קען אויפטון,

מיטן זאגן "יאל! אים נעם דין אן!"
יעדער בחור קען אויפבליען,
יעדער קען אויסוואקסן א מצוין,
מיטן זאגן יא אויפטון אן א צאל,

ראטעווען ודרות בישראל.
וטהר לבנו לעבוד באמת,
מיטן זאגן יא אויפטון אן א צאל,
ראטעווען ודרות בישראל.

100 טרעפן

100 טרעפן איז א ניגון וואס איז א חיזוק פאר יעדן איד וואס גייט אדורך שוועריקייטן און טראכט און מיינט אז ער קען עס נישט דורך טראגן

ניגון זה מוקדש לידירי ר' אלכסנדר זושא בן ????
שכל ישראל מתפללים לרפואתו.

ר' זושא היקר משמח אלוקים ואנשים שנפגע בתאונת דרכים בחזרתו מלשמח חתן וכלה

גייט זיך א צדיק אויפן וועג.

ער טרעפט אן ר' דוד און ער גיבט אים א פרעג.
ר' דוד! ר' דוד! איך בעט זאלסט מיר זאגן,
פארוואס ביסטו אוי צוטרעגן?

זאג מיר פונקטליך, וואס דיין מצב איז?
איך זעה אויף דיר אזא שרעקליכן עצבות,
אויף דיין דאגה באשייט גיב מיר נאר הסברים,
ישׁוּחִינָה לאחריכם.

רבי, רבי וואס זאל איך זאגן,
באמת אז איך טאר מיר נישט באקלאגן,
כלי עין הרע א משפחה ערליך און שיין,
געזונטע קינדער מלא חן.

פרנסה גייט שווער, ס'איז קוים קוים דא.
אבער עס שטייט דאך 'בזיעת אפיך',
מישטיפט אדורך די וואך, די חודש און די יאר,
נישט דאס קוועטשט מיר וויל איך זאגן קלאר.

וואס טוט מיר וויי רבי, גיב נאר א קוק,
ווען איך האב חתונה געהאט מיט 30 יאר צוריק,
מיין טאטע האט נישט געקענט בשום אופן,
א נארמאלע דירה מיר קויפן.

האט מען א דירה אויפן זעקסטן שטאק מיר גענומען,
100 טרעפן ביז מיי דירה אבצוקומען,
דאמלאטס זענען מיר נאך געוועזן גאר יונג.
ארויף אראם געגעבן א שפרונג.

דרייסיג יאר שמעטער איך קען מיר קוים שלעפן,
רבי אוי רבי'ס ווערט שווערער די טרעפן,
100 טרעפן ארויפגיין נאכאנאנד,
מיט שווערע פעקלעך אסאך מאל איך די האנט.

אריבערגיין א דירה האב איך אויפיל געקלערט,
אבער די לעצטע מינוט ווערט מיר אלעס צושטעטס,
קוים פון מיין דירה אנטלויפן,
און קיין אנדערע דירה קען איך נישט קויפן.

אויף מיינע פאר חברים בן איך זיך מתבונן,

אויפן ערשטן אדער צווייטן שטאק טוען זיי
וואוינען.

אויף מיר זעט אויס א גזירה פֿרעג איך הלאמה,
פארוואס בין איך אנדערש פון זיי?

כ'וואלט געווען צופרידן אן א שיעור,
ווען די 100 טרעפן נעמט מען אוועק פון מיר,
דער רבי זאגט ר' דוד איך האב קיין תשובה
פאר דיר,
לאמיר ווייטער גיין אויף א שפאציר.

*

גייט זיך דער צוויק ווייטער אויפן וועג,
ער טרעפט אן ר' יאסל, און ער גיבט אים א פרעג:
ר' יאסל! ר' יאסל! איך בעט דיר זאלסט מיר זאגן,
אי וויי! אוי וויי וואואלד,
זאז עצבות זעה איך אויף דיין געשטאלט,
ר' יאסל, ר' יאסל! פארוואס ביסטו אוי צוטרעגן?

הייליגע רבי כ'וועל אויסזאגן,
פארוואס אין בין אוי צוטרעגן,
מירן קליין קינד אזא ליכטיג געשטאלט,
ער קען נאך נישט זיצן, ער קען נאך נישט גיין,
ער קען נאך נישט גארנישט טון אליין,
ער ווערט שוין בקרוב דריי יאר אלט.
צו אויפיל דאקטורים בין איך שוין ארומגעלאפן,
וואס פעלט פאר מיין זון האט נאך קיין איינער
געטראפן,

אבער איין זאך האט מען אזא געגעבן צו פארשייטן,
עס זעט נישט אויס אז דאס קינד וועט אמאל
קענען גיין.

ס'טוט מיר וויי ליידער ליידער,
א אידיש קינד דארף גיין אין חדר,
ער דארף קענען דינען דעם גרויסן הייליגן גאט.
ער דארף קענען צודעקן זיינע אויגן,
און שטיין צום באשעפער געבויגן,
און זאגן 'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד',

איך האב שוין געטוהן אויפיל פעולות,
פראבירט אלע טעולות און אלע תפילות,
ווי קען א טאטע צוקוקען די צער פון א קינד,
איך וועל אלעס טוהן ער זאל ווערן געזונט.

אוי איך זעה, איך זעה,
דער רבי גייט דא מיט ר' דוד,
א שטוב א פראכט און א כבוד,
ער האט א שטוב מיט 12 קינדער,
געזונט איז יעדער באזונדער,
ער וואוינט אויפן זעקסטן שטאק,
אלע לויפן ארויף און אראפ.

אוי רבי אוי רבי, מיט מיין קינד איך מוטשע זיך אמ,
אוי רבי! רעבנינו! כ'וואלט געוועזן גליקליך אן
א שיעור,
ווען 100 טרעפן געט מען מיך,
און מיין קינד זאל שוין קענען קענען גיין,
אוי באשעפער הער אויס מיין געווייז!
ס'איז שווער צו זען א קינד'ס יסורים,
און באהבה מקבל צו זיין,
אפילו איך ווייס אז אלעס פירט זיך מיט א מלאן.

פומן:

אוי אידעלע! אוי אידעלע! יעדער מיט זיינע נסיונות,
אוי אידעלע! אוי אידעלע! מיר פארשטייען נישט
דעם בורא'ס חשבונות.

ר' דוד און ר' יאסל ביידע גלייך,
כ'וועל ענק ענטפערן די זעלבע זאך,
יעדער מענטש וואס ווערט דא אראפגעשטעלט,
האט זיך זיין פעקל און זיינע נסיונות,
מיר פארשטייען נישט די חשבונות,
פונעם גרויסן באשעפער די קעניג פון די וועלט,
ביי איינעם איז עס פרנסה און ביי איינעם א דירה,
ביי קיינעם גייט נישט אינגאנצן אלעס כשורה,
ביי איינעם איז 100 טרעפן א פעקל אן א שיעור,
און דער צווייטער זאגט: 'הלואי געוואונטשן
ביי מיר'.

יעדער האט 100 טרעפן אויף אן אנדערן אופן,
קיין איינער פון זיין פעקל קען נישט אנטלויפן,
ביי איינעם איז 100 טרעפן, ער מאכט מיט גאר
שווערע ענינים,

ער מוטשעט זיך אויז שטארק מיט צער גידול בגים.
ביי איינעם איז 100 טרעפן שרידוקס מיט די
קינדער,
ער מלאגט זיך ביי יעדן איינעם עקסטער באזונדער,
ביי איינעם איז 100 טרעפן גאר אן אנדערן פעלער,
ער לויפט מיט משפחה אין די שפיטעלער.

געדענקסט! געדענקסט! פאר יעדן זיין פעקל איז
באשטימט,
נאר לויט וויפיל כוחות ער באקומט,
מיר פארשטייען נישט דעם פלאן,
ס'איז שווער באהבה מקבל צו זיין,
א איד פרעגט אמאל וואו איז מיינע תפילות?
איך בעט און בעט בעט אויפיל,
ער פארערט זיך אמאל,
באשעפער וויפיל איז דער גבול?

אוי אידעלע אידעלע, ווי הייליג אן דערהויבן,
מיט יסורים דעם באשעפער צו לויבן,
ווי טייער איז יעדעס מאל,
ווען דער טראכטט נאר אפילו שמע ישראל,
איך דאגן דיר יעדער מינוט,
איך בין דיין קינד און איך בין א איד,
איך ווייס אז אלעס וואס דו טוסט,
מייסטו גאר נאר!

פומן:

אוי אידעלע! אוי אידעלע! יעדער מיט זיינע נסיונות,
אוי אידעלע! אוי אידעלע! מיר פארשטייען נישט
דעם בורא'ס חשבונות.

5

א שמעק טאביק

לחן: געלדצהעלער

א צדיק ווי דער הייליגער חפץ חיים לערנט
אפ אינגאנצן אנדערש ווי אנדערע פשוטי עם
ווען ער זעהט א מהומה אין ביהמ"ד איבער א
שמעק טאביק

מוקדש לעי"נ ידידי היקר
ר' שמעון ב"ר ישראל (רשב"י)
מושקוביץ
זוגות שרה יוטא בת ר' יוסף

שכל חיהים קיבלו יסורים באהבה והיו
מלא שמחה בזמנים ובמצבים הקשים ביותר.

ס'איז באלד דער זמן פון שבת, יעדער מאכט
זיך גרייט,
צו קבלת שבת אין בית המדרש יעדער גייט,
אין שטאט פון חפץ חיים שבת שוין באלד
דא,
לכו נרננה.

דער גרויסער חפץ חיים וועט אנקומען באלד,
יעדער וויל דאך זען זיין הייליגן געשטאלט,
פליצלונג א מהומה ווערט,
דער בית המדרש איבערגעקערט,
קולות מהערט.

יחצאל דער פארדרייטער פון שטאט,
לויפט ארום אין א גוטער מוט,
ער לויפט ארום דער בימה,
ס'איז א גרויס מהומה,

יעדער שרייט אן אויפהער,
דיין טאביק גיבט שנעל אהער,
יחצאל זאגט איך לאז מיך נישט מער.

דער הייליגער חפץ חיים, ער קומט שוין אן
אין שול,
ער זעט דעם גרויס טומל, פארשטיין ער וויל,
פארוואס איז ער אן אויפגערעגטער,
וואס גייט דא פאר? פרעגט ער.

דער ראש הקהל איז אים מסביר, שבת
יענע וואך,
איז יחצאל ארומגעגאנגען געבעטן נאך
און נאך,
ביי יעדן טאביק זעט ער,
ביי יעדן טאביק בעט ער

אהא!
ר' לייבל זאגט אים ניין,
ר' וועלזול זאגט אים אין,
ר' הערשל וויל אים נישט געבן,
עס הייבט זיך אן צו לעבן,

ר' בערל זאגט בשום אין אופן,
גיי דיך אליין קויפן.

אהאאא!
יחצאל ער רעגט זיך,
אין בית המדרש עס לעבט זיך
פרייליך זענען די קינדער,
זיי לאכן זיך יעדער באזונדער,
יחצאל שטייט און קראכט,
און יעדער איינער לאכט.

יחצאל זאגט איך פיף עבק אן,
איך וועל זיך אנשטרענגען,
איך וועל גיין קיין ווילנא,
פון דארטן טאביק ברענגען,
א גייט קיין ווילנא א מהלך פון דריי גאנצע
טעג,
און צוריקגעקומען יעצט דעם ווייטן וועג.

יחצאל איז יעצט אנגעקומען מיט טאביק
אין זיין האנט,
איך האב געברענגט טאביק אזוי ווי איך האב
געפלאגט,
איך דארף נישט ענקער טובות איך האב זיך
אנגעשטרענגט,
טאביק פון ווילנא געברענגט.

ער זאגט קיין ווילנא דריי טעג, צופיס בין
איך געגאנגען,
אין בית המדרש דארטן טאביק געטוהן
פארלאנגען,
איך האב טאביק דארט באקומען,
אין מיין האנט עס ארומגענומען,
און קיין ראדין צוריקגעקומען.

יעדער לויפט נאך יחצאל מיטום אים
נאכיאגן,
אוועקאפן דעם טאביק וואס ער טוט
פארמאגן,
יחצאל זאגט איך לאז מיך נישט מער! און
דער טאביק בלייבט ביי מיר,

ס'איז לוסטיג און פרייליך אן א שיעור.

דער הייליגער חפץ חיים ברעכט אויס מיט
א געוויין,
יעדער שטייט פארוואונדערט, זיי קענען
נישט פארשטיין,
וועגן יחצאל אז נער,
איז ער זיך מצער?

דער חפץ חיים איז זיי מסביר,
אין חז"ל שטייט קלאר,
אז גאר א ווייטן וועג פון 500 יאר,
ביז א נשמה איז אראפגעשטעלט,
דא אויף דער וועלט.

אזא ווייטן וועג, גיבסט נאר גוט א קוק,
אויך 500 יאר נעמט דער וועג צוריק,
אזא ווייטן וועג,
אפצולעבן דיינע טעג.

יחצאל דער נער,
קיין ווילנא האט זיך געשלעפט,
אבער כאטש א שמעק טאביק,
האט ער דארטן אפגעשעפט,
ווער ווייט צי ווען מיר גיימער צוריק וועלן
מיר האבן א שמעק טאביק

מיר זענען געקומען פון אזעלכע ווייטע וועגן,
מיר דארפן צוריקטראגן גאר א גרויס
פארמעגן,
גיין אויף דעם גוטן וועג און לעבן מיט
אן ערך,
זיך מיטצונעמען צדה לדרך.

מיר זענען געקומען פון אזעלכע ווייטער
וועגן,
מיר דארפן צוריקטראגן גאר א גרויס
פארמעגן,
גיין אויף דעם גוטן וועג און לעבן מיט
אן ערך,
זיך מיטצונעמען צדה לדרך.

העזונט און העלט

דער ניגון "רבון העולמים ידעתי" קאמפאזירט דורך ר' פנחס ברייער האט זיך פארשפרייט אין די גאנצע וועלט אין עס ווערט געזינגען שוין אפאר יאר מיט א געוואלדיגע תשוקה ביי שמחות מסיבות ת"ת און ישיבות.

דער ליד ברענגט ארויס די משמעות פון דעם ניגון אין א פריואטן מענטש'ס לעבן.

מוקדש לבני הקרים
יואל, ישראל מאיר, יצחק דוד, אהרן
שלמה, שמעון, ובתי שרה מלכה
ויה"ר שנראה רוב נחת דקדושה
מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנים

דער גרעסטער עסקן אין די וועלט בצרכי רפואה, אין די גאנצע וועלט מיט עסקנות זייער גוט ידוע, פון די גאנצע וועלט איז מען זיך מיט אים שואל עצה, וואו ער קען נאר וועט ער צולייגן א פלייצע.

שלא על מנת לקבל שכר, דער גרעסטער דאקטוירים בכל אתר ואתר, רעכענען זיך זייער שטארק מיט זיין מבינות, ושמועו הולך בכל המדינות.

אין אויפדערנאכט זיצט ער אין אפיס מיט גאר א גרויסער גביר, וויכטיגער ענינים פון צרכי רפואה קומט אינעם שמועס אפיר, דער צייט גייט פארביי, מען שמועסט שוין א שעה צוויי פליצלונג שרייט איינער אויס אוי וויי, דער זייגער ווערט שוין באלד זייגער דריי.

דער פארטאגט שעות זענען זיך שוין באלד מקרב.

זיי לויפן אין בית המדרש מיר האבן דאך נאך נישט געדאווענט קיין מעריב קוים א מנין האט זיך געמאכט נאכן דאווענען זיי שטייען פארטראכט, ביים ארון קודש א איז דארט ער שטייט, ביים לייגלן תהלימל, מיט בכיות ער שרייט.

אוי רבון העולמים ס'זעט אויס ער איז אין אזא גרויסער קלעם אוי שר למעלות ממעקים קראתיך ה' ער וויינט מיט בכיות, זיי האבן אזאנס נאך נישט געזען זיי שטייען פארוואונדערט וואס איז מיט דעם איד געשען?

דער עסקן זאגט דעם גביר וואס בעט דעם איד פונם דעם בורא פון דער וועלט,

אדער בעט ער געזונט אדער בעט ער פרנסה אויף געלט, לאמיר ביידע זיך אונטערנעמען, צוזאמען מיט גרויס ברען מיר גייען מיר העלפן מיט אלס וואס מ'קען, מיר גייען מיר העלפן מיט אלס וואס מ'קען.

דער אייבערשטער האט זיך געבענטשט ביסט ב"ה א גרויסער גביר, טאמיר בעט ער אויף געלט וועסטו אים געבן געלט אן א שיעור, אבער טאמער בעט ער געזונט, ער דארף האבן הילף מיט רפואה וועל איך אים העלפן מיט גרויס יגיעה, אים געבן עזרה וישועה זיי גייען צום איד זיי זאגן דער בורא האט אויסגעהערט דינע תפילות מיר גייען זיך אוועקגעבן פאר דיר מיט אלע עצות ותחבולות, אזג אזנו נאר וואס דו דארפט, אלס איז פאר דיר צוגעשטעלט צי דארפטו געזונט, צי דארפטו געלט, מיר וועלן דיר העלפן אלעס אין די וועלט!

יישר כח טייערע אידן איך וועל עטץ זאלן פארשטיין פארוואס איך בין געשטאנען ביים תהלים מיט אזא גרויס געוויין, נישט ווייל איך האב געבעטן פאר געלט אדער אויף געזונט, איך האב היינט חתונה געמאכט מיין צענטע און יונסטע קינד

איך בין געקומען אין בית המדרש נאכן חתונה א שבח פארן בורא געבן געלט נחת און געזונט האט ער מיר געגעבן, כי הנני בידך לבד, אן דיר באשעפער וואלט איך גארנישט געהאט.

אלס וואס עסט ווילסט מיר געבן, וויל איך

עסט זאלסט פארשטיין, האב איך אלעמאל באקומען פון גרויסן טאטן, דער באשעפער אליין איך האב געבעטן געזונט און נחת פונעם גרעסטן אצור.

איך בין אין זיין האנט כחומר ביד היוצר רבון העולמים ידעתי, איך וואלט גארנישט געקענט טוהן אן דיר גרויסער טאטע, איך האב געשריגן התרגשות כי לעולם חסדו, מה אשיב לה' כל תגמולוהו עלי,

כ'ווייס אז ואם גם אתאמץ בעצות ותחבולות כ'וואלט אין ערגעץ נישט אנגעקומען אן דער בורא הערט אויס מינע תפילות מבלעדי, אן דעם וואס ער הערט מיין געשריי אע שאד מין האראוואניע און יגיעה אין עזרה וישועה.

רבנו של עולם איך בעט דיר הראינו ה' חסדיך, דו זאלסט מייך ווייטער פירן כי הנני בידך, מבלעדי, אן דעם וואס דו העסטסט מיין געשריי א שאד מייך האעראוואניע און יגיעה אין עזרה וישועה!

ואם גם אתאמץ בעצות ותחבולות, וכל יושבי תבל יעמדו לימיני להושיעני לסמוך נפשו, מבלעדי עוזך ועזרתך אין עזרה וישועה

לכף זכות

ניגון: ר' יוסף גרין

האבענדיג די זכיה צי זיין דער בעל תפלה אין דעם הייליגן שטאט בארדיטשוב אין דעם הייליגסטן טאג פון דעם יאר יום כיפור אים ביהמ"ד פונים סניגורן של ישראל דער הייליגער בארדיטשובער רב האב איך איין יאר מוצאי יום הכיפורים געשריבן דעם ניגון וועגן דן זיין לכף זכות.

מוקדש לזכות סניגורן של ישראל
ר' לוי יצחק בן שרה סאשה
שמקובל אצל חסידים שיק להזכיר את השם
ר' לוי יצחק מבארדיטשוב מסוגל לישועות

ר' יאסל ווי זיין שטייגער יעדן טאג,
ארויס פון זיין הויז גיבט ער זיך א יאג,
ער פארט דארט שנעל צו זיין געשעפט,
א פארמאכטע טויער ער טרעפט.

די הענט אין זיין טאש ער לייגט אריין,
ארויסנעמען די שליסל אין זיין פלאן,
אופס! דער שליסל איז נישט דארט,
איך וועל זוכן אויף א צווייטן ארט.

אין די אנדערע טאש ער זוכט,
פון טאש צו טאש ער קריכט,
אין רעקל און אויך אין זיין בודעם,
טרעפן דעם שליסל איך מוז-איים.

ער גייט צוריק אין קאר,
זוכט בכל אתר ואתר,
ער זוכט שוין איבער א שעה,
די שליסל איז נאך אלס נישט דא.

פאראגט צובראכן, אהיימגעקראכן, א שאד די צייט,
דער צייט איז שמאל, ער זוכט איבעראל, אין יעדן זייט,
ער ווארפט אריין און ווארפט ארויס,
ער דרייט איבער דאס גאנצע הויז,
אבער דאס שליסל איז נאך אלס נישט דא.

צוריק אין קאר, זוכט ווי א נער, נאך א שעה,
ער זוכט ווי א רוח, אפשר אין די שיד, ס'איז נישט דא
ענדליך נאך דעם גאנצן מישמאש,
לייגט ער נאכאמאל די האנט אין טאש,
אחוה דיר שליסל איז ברוך השם שוין דא!

שפעט נאכמיטאג, ער עפנט זיין געשעפט,
נאך אפאר מינוט פיל קונים ער טרעפט,
קונים האלטן אינאיינן קומען,
א געשעפט ב"ה פארנומען.

אויף איינע פון די קונים ער קוקט זיך אום,
מיט א שווארצן זעקל דרייט ער זיך ארום,
ר' יאסל בליקט אינעם זעקל גלייך,
איך פארקויף דאך די זעלבע זאך!

איך מיינ אז א גב איז-ער,
אין ערליכקייט איז ער נישט נזהר,
אבער דער תורה זאגט אז כ'מוח,
אייס דן זיין לכף זכות.

א מתנה האט ער אפשר באקומען,
פון אן אנדערן געשעפט אפשר באקומען,
ער זעט אויס זייער נערוועז,
א סימן אז ער האט גע'גנב'ט דעם.

ער נעמט זיך רעש'ן, הויעך איס באוואשן, דו גנב!
אן קיין חשבונות, מיט ביזוי בזיונות, דו גנב!
אפאר קונים שרייען שוין כאפטצעם!
אפאר קונים שרייען צוקלאפטס אים!
ב"ה מ'האט געטראפן דעם גנב,

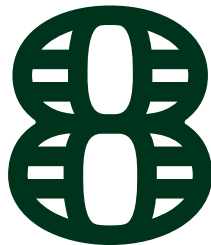
ס'טוט זיך א געשריי, שומרים פאליציי,
א גנב!
א חרפה א בושה, א רשע מרושע, די גנב!
זיך קוים אויסגעבעטן מיט זיין לעבן,
א קבלה געוויזן, א קבלה געגעבן,
מ'האט אים סתם חושד געווען אלס גנב!

א איד פרגעט ר' יאסל א שאלה,
פריער געווען האבן מיר אלע,
האסט געזוכט דיין שליסל איבעראל,
אפילו וואו ס'איז נישט קיינמאל.

האסט געזוכט אין יעדן לאך,
האסט געזוכט ווייל אפשר דאך,
האסט געזוכט אפילו האסט געוואוסט,
אז דו זוכסט דארט גאנצן אומזיסט.

פזמון:

דן זיין לכף זכות, אויך מ'מוח, זוכן,
אזוי ווי דיין שליסלעך, זוכן צוביסלעך, זוכן
ווען דו ווילסט געוועט נאר אביסל,
אזוי ווי דו האסט געוועט דיין שליסל,
וואלסטו שוין לאנג געטראפן אויף אים א זכות'ל!

הושענא

ניגון 1: ר' פנחס מרדכי וועבער
ניגון 2: פרחי

ווען א מענטש פילט אמאל א שוואכע מינוט אדער גייט אריבער א שווערן
טאג אדער תקופה, דייקא דעמאלטס האט ער גרויסע כוחות, און זיינע
תפילות ווערט דעמאלטס אנגענומען

מוקדש לעי"נ בן אחותי
הילד היקר שלום בן יבלחט"א ר' משה צבי
נשמה קדושה וטהורה יהא זכרו ברוך

מ'רופט מיד ערבזה, מ'רופט מיד הושענא,
איך האב אבער גאר א גרויסער טענה,
איך וואלט געוואלט פארשטיין מיט קלארע הסברים.

מ'טוט מיד קוים אנקוקען,
איך שטיי פארבייגן און טריקן,
איגאנצן אנדערש פון מיינע חברים.

מיינע דריי חברים אן אויסנאם,
האבן אדער א ריח אדער א טעם,
שוין וואכן פריער לויפט מען אין גאנצע שטאט.

פון איין עק ביזן צווייטן עק,
מ'זיכט אן אחרוג אן קיין פלעק,
הדסים משולשים, און א לולב שיין און גראד.

די דריי מינים טראגט מען צום דיין,
ער זאל אויף זיי זיין גוט מעיין,
דאס איז אפשר שענער,
און דאס איז אפשר גרעסער?

געלט טוט מיד נישט באדערן,
איך וויל מהדרין מן מהדרין,
וואס מער מהודר, אלס מער איז בעסער.

און מיד פאר יום טוב דעם לעצטן טאג,
כאפט מען מיד שנעל מיט גרויס יאג,
קליינע קינדער אין די גאס זענען מוכרים.

גאר ביליג פאר מיר וועט מען צאלן,
געצייטלע דאלאר אדער שקלים,
מיט אזא וואלד ווארפן מיד ארום די סתורים.

אינמיטן יום טוב פארטרוקנט איך בין,
איגאנצן פארפלעקט און מער נישט גרין,
מ'ווארפט מיד ארויס מ'ברענגט שוין פרישע.

מיינע חברים בלייבן פריש און שיין,
נאר איך יסורים טו איך דורכגיין,
אזויפיל צער און אזויפיל בושה.

הושענא רבא שטיי איך פארקלעמט,

מינץ ערבות צוזאמען מ'נעמט,
מ'שלאגט און מ'קלאפט מיד אויס אויף דער ערד.

פון מיינע יסורים נעמט נישט קיין עק,
מ'שלאגט מיד אויס און מ'ווארפט מיד אוועק,
אן אויסגעקלאפטע הושענא וואס איז גארנישט ווערד.

*

הושענא! הושענא! ביסט אפשר גערעכט,
דער טענה וואס דו האסט איז בכלל נישט שלעכט,

וויסן זאלסטו דערפאר,

ווייל דו גייסט אדורך צער,

באקומסטו אויך דער מערסטע שחר!

העכערן ארון קודש איז דיין לויך,

פארן ספר תורה ווערסטו א קרוין,

ווען ס'קומט שמחת תורה דער הייליגער נאכט,

און די ארון קודש ווערט אויפגעמאכט,

פארן הייליגן ארון קודש ביסטו דער כתר תורה,

ווען מען טאנצט און זינגט פארן הייליגן בורא.

מיט דיין נאמען וואס מ'רופט דייך ארויס,

אזויפיל תפילות כלל ישראל בעט זיך אויס,

הושענא! הושענא! למענך אלוקינא,

הושענא! למענך בוראינא,

אלע תפילות וואס מ'האט געבעטן מיט כונה,

אין די הייליגע טעג יום כיפור און ראש השנה,

אינעם טאג הושענא רבא ווערט עס אנגענומען,

צום הייליגן באשעפער אנקומען,

אין דעם טאג וואס דו ביסט צוקלאפט, אין דעם טאג וואס דו

ביסט צושלאגן צושלאגן,

גאר גרויסע כוחות טוסטו פארמאגן!

לפיכך אבחנו חייבים,

צו געזעקען ווען ס'קומט שווער מצבים,

טאקע ווען דו פילסט אז ס'איז שוין איום ונורא,

ווערסטו נענטער צום הייליגן בורא,

לב נשבר ונדכה,

אלוקים לא תבוה,

ניץ אויס דיינע כוחות, ווען עס טוט דיר שווער אנקומען,

דיינע תפילות ווערן דעמאלט אנגענומען,

אין דעם טאג וואס דו ביסט צוקלאפט, אין דעם טאג וואס דו

ביסט צושלאגן

גאר גרויסע כוחות טוסטו פארמאגן!

די בחורים'ס נסיעה

ניגון: כתר

ווען די מג"ש ר' משה דוד פישער ז"ל פון לוצערן ישיבה נעמט זיינע תלמידים אויף א נסיעה צום קייסער פראנץ יחזק'ס פאלאץ און צום ציון פון הייליגן חת"ס ז"ע, הערט פארוואס פונקט צי די צוויי פלעצער.

איך האב געהערט די מעשה פון ידיד נפשי הר"ר שמואל בנימין פישער שליט"א אן אייניקל פון הייליגן חת"ב ווען איך בין געווען ביי אים אויף א שבת אין וויען בשנת תשע"ה. ר' שמואל בנימין איז געווען איינע פון די תלמידים אויף די נסיעה

מוקדש למורי רובי שליט"א הרב ר' בנימין אייזנבערגער שליט"א נכד החת"ס אין מילים בפי להודות על כל הטובה שהרב שליט"א עומד לימיני בכל עת ברוחניות ובגשמיות

די בחורים אין שווייטער ישיבה, פלייסיג געלערנט דעם זמן, דער מגיד שיעור איז זיי מודיע, ער לייגט פאר זיי פאר דעם פלאן, אלס שכר פאר ענקער יגיעה, גיי איך ענק נעמען א נסיעה, דארטן אויף, אין שטאט פון וויען.

א הערליכע שיינער פלאץ, קייזער פראנץ יאזעפ'ס פאלאץ, דער גרויסער קעניג פון עסטרייך, אזא שיינעם קעניגרייך, בחורים מאכט ענק שוין גרייט, מיר לאזן זיך ארויס אויפן וועג, נעמטס צידה לדרך אויף צוויי טעג.

יחד יחד, זיי גייען צחאם, שבת אחים גם, א קידוש השם, מלא טעם, יעדער בחור ממש אן אויסנאם.

יחד יחד, אין פאלאץ אנגעקומען, ס'איז לא יאומן, גאלד און זילבער ארומגענומען, א הערליכער גארטן מיט בלומען.

ריווע צימער מיט גאלד און זילבער געפארבט און געמאלן, לעמט פון בריליאנטן וויאזוי איז עס מעגליך צו באצאלן, ריווע האלצענע זיילן, מיט די הענט אליינס איז עס אויסגעקריצט, הערליכע זילבענע כלים אזוי שוין באפריצט.

כתר, כתר זיי זעען די הערליכע שיינע קרוינען, שעות לאנג קען מען זיך אויף דעם זיין מתבונן, ריווע הערליכע טישן, פון מארבל

שטיינער אויסגעהאקט, דער קעניגס שטול פיל מיט דיימאנטן געפאקט. יחד יחד, צום אכסניא א היים, ס'איז געוועזן אזוי שוין, זיי בעטן מגיד שיעור, גיב אונז צו פארשטיין, וואו וועלן מיר מארגן גיין?

יחד יחד, אזוי וועלן מיר טוען, פארן צום ציון, פונ'ם הייליגן חתם סופר, זאל זיך פאר אונז מען, אונז אלע האבן אינזיין.

צומארגנס צום ציון פון הייליגן חתם סופר פארן זיי ארויס, מיט א שטארקן התעוררות גאנץ ספר תהלים זאגט מען אויס, ענני ה' ענני, זכותו יגן עלינו, וחיות אש יושר יליצו בעדינו.

א קוויטל אויפן הייליגן ציון זיי טון אלע ארופלייגן, אין זכות פון די רבי'ס זאלן מיר שטייגן און שטייגן, עס האט געלאזט אויף די טייערע בחורים אזא הייליגן רושם, זיך אויסצובעטן ביי רבותינו הקדושים.

טייערע בחורים! איך וויל דא מיט ענק מיטליין, אן אינטרעסאנטער פאקט וועגן קייזער פראנץ יאזעף וויל איך ענק דא דערציילן, גאר א פריינליכע קעניג, ממש צו כאפן התפעלות, מ'האט געקענט מיט אים שמועסן און פרעגן שאלות.

אויב דו האסט אים געוואלט עפעס פרעגן,

האסט זיך געדארפט ארויסלאזן אויף די וועגן, חדשים פריער האט מען דיר אנגעגרייט, וויאזוי פאר א קעניג מ'שטייט, דא זאלסטו רעדן הויעך! דו זאלסטו רעדן שטיל, נישט צו ווייניג און נישט צופיל.

יחד יחד, מיט מורא און פחד, פארן קעניג שטיין, פרעגן דיין שאלה רואיג און שוין, א כבוד המלכות זאל עס זיין.

יחד יחד, האסט דריי מינוט צייט, אויפן דיין שאלה אויסדריקן, ווען דו גייסט ארויס, פארקערט זאלסט זיך ריקן, פארן קעניג אליינס זיך צו ביקן.

טייערע בחורים אין פאלאץ האט עסט געזען אלעס, וואו איז פארגאנגען די שמועסן די טויזנטע שאלות, מ'האט געקוקט אויף די גאלד אויף די זילבער, און אויף דעם פאלאץ דעם שיינעם, וואס מ'האט געפרעגט דעם קעניג אינטרעסירט נישט פאר קיינעם.

קיינער ווייסט נישט וואס ער האט געזאגט, וואס ער האט געשריבן, קיין מסורה פונעם קייסער איז דאך גארנישט געבליבן, וואס האט דער קעניג געזאגט, האט קיינער נישט קיין השגה, נישט איבערגעלאזט קיין דרך און קיין הנהגה.

דער הייליגער רבי דער חתם סופר זכותו יגן עלינו, נישט געבליבן קיין גאלד, קיין זילבער און קיין פלאץ א שיינע,

טייערע טייערע בחורים, ווייסט עסט וואס איז פון אים געבליבן, הונדערטע תשובות, חידושים וואס ער האט געשריבן.

אין די גאנצע וועלט אין אזויפיל כוללים אין אזויפיל ישיבות, פלאגט מען זיך אויף זיינע שמועסן און אויף זיינע תשובות, דער רב זאגט א תורה שלוש סעודות, אין הייליגן חתם סופר שטייט, א קינד זאגט א תורה ביים שבת טיש פיל מיט ליכטיגקייט.

דערפאר האב איך ענק צו די ביידע פלעצער דייקא גענומען, צו זען ווי ווייסט מיט די תורה קען מען אנקומען,

דער תורה איז הייליג און נצחי, ס'בלייבט אויף אייביג אויף אלעמאל, ראו מה בין חמי לבין בני ישראל.

כתר, כתר, דער תורה איז דאך אזא הייליגער קרוין, דער תורה ווערט באצאלט מיט אן אייביגע לויך, טייערע טייערע בחורים! כוחות טוטס אריינלייגן, יעדער פון ענק א חתם סופר" קענען אויסשטייגן!

יחד יחד, צוריק צום גמרא, א קשיא, א סברא, דאס איז דאך דער דרך ישרה,

יחד יחד, צוריק אין ישיבה, אזא הייליגע סביבה, האו הודה הוא הדרה הוא זיווה!

Music by:

SHLOIMIE WECHTER @ SCHNITZLER STUDIOS

Pre/Post-Production by:

NAFTALI SCHNITZLER

Technical Assistant:

SHLOIMIE MELAMED

ISRAEL ORBACH

Choir by:

ABE BERKOWITZ

Additional Choir by:

SHLOIMIE WECHTER

Recorded at:

SCHNITZLER STUDIOS, BROOKLYN NY

TENOR STUDIOS/MICHAEL TZI, ISRAEL

SHEVACH STUDIOS/YOSSI GLUCK, MONSEY NY

MK STUDIOS, MONROE NY

Engineered by:

YOELY FREUND, ISRAEL ORBACH,

YOSSI GLUCK, MK,

Mixed and Mastered at

SCHNITZLER STUDIOS, BROOKLYN NY

Drums

AVI AVIDANI

Guitars

AVI SINGOLDA

Woodwinds

NITZAN EIN HABAR

Brass

RAFI DAVIDOV, NATHAN BIRMAN,

SHACHAR LIVNA

Piano/Keys/Programming

SCHNITZLER STUDIOS

Choir

YOELY FREUND

MOTTY FELDMAN

SHLOMO SPILMAN

SRULY DRUMMER

YOSSI GLICK

MOSHE FEDER

CHILY DIRNFELD

YOELY BREUER

MOSHY HERTZEL

ELI SPITZER